

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Tomus ...**

**Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1652-1663**

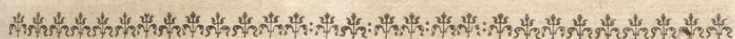
Cap. 1. De natura, ac origine Iubilæi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80513](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80513)

R. P. ANTONII
DE ESCOBAR
ET MENDOZA,
VALLISOLETANI,

Societatis IESV,
VNIVERSÆ THEOLOGIÆ
MORALIS RECEPTIORES ABSQVE LITE
sententiæ, necnon problematicæ Discepciones.

LIBER XIX.
IVBILÆVM.

Qui volumine primo pluries de Iubilæo Proble-
mata exposui, cum de Bulla Cruciatæ Sermo-
nem gessi: quique non pauca circa eandem ma-
teriam cum de Indulgentiis scriberem, prælibaui:
leui calamo hanc tractationem præstringere ope-
ra pretium duxi, ne rememorare cogar, quæ iam semel fuerint
indicata.

SECTIO PRIMÆ.

De Iubilæo receptiores sine pugna sententiæ.

CAPVT I.

De natura, ac origine Iubilæi.

NOMEN Iubilæum Hebræis signifi-
cavit quinquagesimum remissio-
nis annum. Num. ult. 25. & 27. Illo enim anno, exules in
Escob. & Mend. Theol. Moral. T. III.

patriam, ac in pristinam libertatem recurre-
bant, prædia diuendita ad antiquos possessores
reuerterebantur, relaxabantur delicta, serui dona-
bantur libertate. Leuit. 25. Hinc vox, Iubilæi,
seu Iobilai ad tempus græcæ, significandum
transiit Maias cap. 6. Caterum deriuata est,
ad significandam remissionem, quæ primum an-
no centesimo, postmodum quinquagesimo, tan-
dem vigesimo quinto concessa est Romæ inui-
sentibus Apostolorum Petri, & Pauli limina:
A &c

ESCOBAR
Theol. Moral.
Tom. II. IV.
F. IV.

2 Theologiae Moralis Lib. XIX.

& ex hac significatione cunctis aliis plenariis remissionibus *Iubilaei* vox accommodatur.

2 A tempore Apostolorum Petri, & Pauli vsus *Iubilaei* incepit, adeo antiquus eius vsus reputatur. Hentiq. de *Indulg.* c. 15. n. 6. Nauar. notab. 26. num. 1.

3 Incertum autem est, quinam fuerit primus Pontifex, qui in scriptis *Iubilaeum* concesserit. Quia Bonifacius VIII. qui anno 1294. floruit, *Iubilaeum* centesimum renouauit, vt colligitur ex *Extrauag.* *Antiquorum, de penitentia, & remissione*, vt tradit Nauar. notab. 7. n. 4. Caiet. tract. 15. cap. 1. Hentiq. lib. 7. cap. 4. lit. H. Idemque ante Bonifacium iam concessum fuerat. Imò & scriptis mandatum. Quia Alexander III. qui anno 1162. fere centum viginti annos ante Bonifacium floruit, Bullam expeditur, in qua Compostellanae Ecclesiae *Iubilaeum*, inlitar Romani, concedit, refertque, Calixtum secundum, Eugenium, & Anastasium Pontifices idem concessisse. Testis oculatus affirmo.

4 Porro inter *Iubilaeum*, & *Indulgentiam* eam differentiam assigno, quod *Iubilaeum* vltra plenariam *Indulgentiam*, aliquas continet facultates, tum absoluedi à reſeruatis, tum dispensandi vota, relaxandi que iuramenta, & similia. Suar. d. 50. sect. 4. numer. 2. Nauar. notab. 8. & 10. Cordu. quest. 11.

5 Hinc monuerim, publicantes *Indulgentias* caute procedere debere, ne sub *Iubilaei* nomine *Indulgentiam* plenariam euilgent. Anſam enim fortasse fidelibus exhiberent credendi verum *Iubilaeum* cum facultate absoluedi à reſeruatis esse concessum: Suar. d. 50. sect. 4. num. 8.

CAPVT II.

De Iubileo Romano.

6 **B**ONIFACIUS VIII. centesimo quoque anno Romanum *Iubilaeum* obtineri posse concessit in *Extrau.* *Antiquorum, de penit. & remis.* At Clemens VI. in *Extrau.* *Vigenitus, eodem titulo*, ad quinquagenarium reduxit. Quam formam Urbanus VI. Martinus V. & Nicolaus V. approbarunt. Postmodum Paulus II. quem imitatus est Sixtus IV. in *Extrau.* *Quemadmodum, de penit. & remiss.* annum vigesimum quintum reduxit, sicque reliqui Pontifices confirmauerunt praecipue Gregorius Decimus tertius in *ſua Conſtitutione*, in qua ait: *Redemptor noſter*. Congruentias, vero cuiusmodi reductionum in praefatis *Extrauagantibus* annotabis. Lege Nauarum notab. 3. & ſeq. ad verbum referentem & expendentem Gregor. Constitutionem.

7 Porro *Iubilaei* huiusce hi fauores recenſentur: *Huiusce Iubilaei fauores*. Omnium peccatorum plenissima *Indulgentia*, absoluedi à reſeruatis, commutandi vota, ac componendi ſuper male ablatis incertis illicitis contractu acqſitis facultas. Nam licet expreſſe facultas huiusmodi in praefatis Bullis non habeatur expreſſe: colligitur tamen ſatis ex ſuſpenſione, quae habetur in *Extrau.* *Quemadmodum*, ubi ſuſpenduntur facultates com-

mutandi vota, aut ſuper eis diſpenſandi: necnon ſuper inique ablatiſ componendi, aut ea quomodolibet remittendi: itemque deputandi conſeſſores cum poteſtate absoluedi à reſeruatis. Quae quidem non ſuſpenderentur, niſi per *Iubilaeum* eſſent conceſſa, & illius conſecutioni obſtarent. Idque vsus Romanae confirmat Eccleſiae. Communis ſic.

Opus verò quod iniungitur vti neceſſaria ad conſequendum *Iubilaeum* conditio, eſt viſitatio Baſilicae Apoſtolorum per dies triginta, ſiue continuos ſiue interpolatos, ſi Romani, aut incolae ſuerint; ſi autem forenſes, ſeu peregrini per quindecim. Cauetur tamen in hiſce Bullis (& eſt fauoris ſpecialis,) non impediti ab huius *Iubilaei* conſecutione qui poſt iter inceptum impeditus fuerit Romam adire, vel in ea exiſtens Eccleſiam Apoſtolorum inuiſere. Demum, ne fideles à tanta gratia conſequenda detineantur: omnes aliae *Indulgentiae*, & facultates, quae conſecutionem huius *Iubilaei* retardare poſſunt, ſuſpenduntur. Ceterum circa fauores hoc in *Iubileo* conceſſos nihil adnotarim; nam ex Lib. praecedenti conſtat, quemadmodum *Indulgentia* pleniffima omnium peccatorum continet remiſſionem. At qualiter poteſtas commutandi vota, aut ſuper eis diſpenſandi, componendi male ablata, absoluedi à reſeruatis, intelligatur, ex Romanae Curiae vſu petendum.

Opus itaque iniunctum vberius expendo, Romani ſeu incolae Baſilicas Apoſtolorum Petri & Pauli, & Sancti Ioannis Lateranenſis, & Sanctae MARIAE Maioris Eccleſias ſemel in die per triginta dies continuos, vel interpolatos deuote, & reuerenter viſitare, ac pro ipſorum, totiusque populi Chriſtiani ſalute pias ad Deum preces profundunt. Praecum formam Pontifex non deſcribit, ideoque cuiuſvis voluntati, ac deuotioni remittitur. At forenſes ac peregrini quindecim viſitationibus ſolummodo allegantur. Sic Gregorius Decimus tertius in ſua Bulla expreſſit. Vnde conſtat, amplius ab eo requeſitum, quam à Bonifacio Octauo, Clemente Septimo, & Sixto Quarto fuerat. Ab illis enim ſolummodo viſitatio Baſilicae Apoſtolorum praſcripta erat: ab hoc autem viſitatio Eccleſiarum Sanctae MARIAE, ac Sancti Ioannis adiciitur: & ſuper vt in ſingulari pia preces ad Dominum profundantur ad minus ſemel in die.

10 Nam ſatis facit huic obligationi, qui nam ex praefatis Eccleſiis aliquo die inuiſendam omitit. Si die ſequenti eam bis inuiſat: Minime illa expreſſa Bullae conditio eſt quotidiana illa Eccleſiarum viſitatio. Nauar. notab. 3. n. 41.

Quinam Romanorum nomine intelliguntur? Non quidem qui domicilium proprie Romae obtinent; ſed illi qui ad longum tempus, nempe per annum, Romae commorantur, eſto animus non habeant, inibi perpetuo manendi, imò potius voluntatem recedendi gerant. Nauar. notab. 3. n. 46.

Quinam verò *Forenſium* appellatione designantur? Forenſes ſeu peregrini, qui licet à Roma originarij ſint, ibi tamen ad breue tempus habitant, ſunt vocitandi. Quia ex qua illa apud Urbem commoratio non eſt ſufficiens, vt quis Romanus dici poſſit, prudentis arbitrio.

Roma